

РЕШЕНИЕ

№ 5691

гр. София, 20.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2985** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от Х. Ф. И., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място] 1680, [улица], вх. Д, ет. 9, офис 17/18 срещу решение № 504 от 28.01.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 9^{-ти} състав, постановено по НАХД № 16757/2023 г. , с което е потвърден електронен фиш серия К, № 7753525/09.07.2023 г. , издаден от СДВР - МВР, с който на касатора, в качеството ѝ на законен представител на „КУВАРС ЛОУ“ ЕООД – лизингополучател на МПС „мерцедес ГЛС 400 Д 4 матик“, рег. [рег.номер на МПС] , е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 400 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т. 4 от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от същия закон /нарушена допустима максимална скорост с пътен знак В-26 в населено място/. Установено е с автоматизирано техническо средство С. М2, № МД1197, че на 09.07.2023 г. , в 19:44 ч. в [населено място], околоръстен път до № 110, посока от [улица]към [улица], МПС „мерцедес ГЛС 400 Д 4 матик“, рег. [рег.номер на МПС] , ползвано по договор за лизинг от „КУВАРС ЛОУ“ ЕООД със законен представител касатора и

регистрирано на името на касатора, се движи със скорост в населено място - 111 км./ч. /при приспаднат толеранс от 3 %/, при разрешена скорост 80 км./ч. Електронният фиш е връчен по реда на чл. 189, ал. 5 от Закона за движението по пътищата на касатора, като лице по чл. 188, ал. 1 от Закона за движението по пътищата, като касаторът не е подала декларация по чл. 189, ал. 5 от Закона за движението по пътищата, с която да посочи друго лице, което е извършила нарушението. Така, при превишението от 31 км/ч , на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т. 4 от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от същия закон /нарушена допустима максимална скорост с пътен знак В-26 в населено място/.

С касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на въззивното съдебно решение поради неправилното прилагане на материалния закон. Моли присъждане на деловодни разноски. В съдебното заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба я оспорва изцяло и моли да се остави в сила обжалваното решение. Моли присъждане на деловодни разноски. В съдебното заседание ответникът по касационната жалба не се представлява.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63а, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивното съдебно решение е правилно, като не са налице касационни основания за отмяната му, поради следното:

С електронен фиш серия К, № 7753525/09.07.2023 г. , издаден от СДВР - МВР, на касатора, в качеството ѝ на законен представител на „КУВАРС ЛОУ“ ЕООД – лизингополучател на МПС „мерцедес ГЛС 400 Д 4 матик“, рег. [рег.номер на МПС] , е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 400 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т. 4 от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от същия закон. Установено е с автоматизирано техническо средство С. М2, № MD1197, че на 09.07.2023 г. , в 19:44 ч. в [населено място], околновръстен път до № 110, посока от [улица]към [улица], МПС „мерцедес ГЛС 400 Д 4 матик“, рег. [рег.номер на МПС] , ползвано по договор за лизинг от „КУВАРС ЛОУ“ ЕООД със законен представител касатора и регистрирано на името на касатора, се движи със скорост в населено място - 111 км./ч. /при приспаднат толеранс от 3 %/, при разрешена скорост 80 км./ч. Тези обстоятелства са надлежно удостоверени и в приложения по делото Протокол за използване на АТСС с рег. № 4332р–45265/10.07.2023 г., съставен съгласно изискванията на чл. 10 от Наредба №

8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Спазена е и разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от цитираната наредба за изготвяне на снимка на разположеното АТСС. По делото е приложен и протокол за метрологична проверка на процесното АТСС № 022-СГ-ИСИС/14.03.2023 г. със становище за изправност. От процесния електронен фиш серия К, № 7753525/09.07.2023 г., издаден от СДВР - МВР, снимковия материал /неопрровергани доказателства по смисъла на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП/, както и от писмените доказателства, безспорно се установява: авторството на деянието по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП /нарушена допустима максимална скорост с пътен знак В-26 в населено място/, съответствието на административния акт по съдържание с изискванията (условията), установени с чл. 189, ал. 4 ЗДвП. В този смисъл, неоснователно е възражението на касатора, че електронният фиш е нередовен, доколкото в него не е посочен органът, който го издава. Предвид особения характер на електронния фиш, като акт за установяване на административно нарушение и едновременно с това на наказателно постановление, издаван в отсъствието на контролен орган и нарушител, както постановява чл. 189, ал. 4 ЗДвП, то същата норма посочва, че в електронния фиш следва да се съдържат данни за териториалната структура на МВР, на територията на която е установено нарушението, като липсва изискване за посочване на орган по издаването на фиша.

Електронният фиш е връчен по реда на чл. 189, ал. 5 от Закона за движението по пътищата на касатора, като лице по чл. 188, ал. 1 от Закона за движението по пътищата, като касаторът не е подала декларация по чл. 189, ал. 5 от Закона за движението по пътищата, с която да посочи друго лице, което е извършила нарушението. Така, както се посочи вече по-горе, при превишението от 31 км/ч, на касатора правилно е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т. 4 от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от същия закон /нарушена допустима максимална скорост с пътен знак В-26 в населено място/.

Неоснователно е възражението на касатора, че не са спазени разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН относно сроковете за установяване и санкциониране на административни нарушения. Съгласно ТР № 1/26.02.2014 г на ВАС легалната дефиниция на понятието „електронен фиш” се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. От това произтича, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, каквито в случая са налице. В този смисъл, относно погасяването по давност на административната отговорност, установена с електронен фиш следва да се прилагат само правилата на НК. Съгласно тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на

Върховния административен съд, сроковете по [чл. 34 от Закона за административните нарушения и наказания](#) са давностни, но тъй като те не се прилагат за електронния фиш предвид цитираното ТР, то следва да се вземе предвид т. 2 от постановлението, съгласно която, разпоредбата на [чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания](#) препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в [Наказателния кодекс](#) – чл. 80 и чл. 81. В конкретния случай, считано от датата на извършване на нарушението – 09.07.2023 г. , не е изтекла абсолютната давност за административно наказване по [чл. 81, ал. 3](#), във връзка с [чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК](#), вр. [чл. 11 от ЗАНН](#).

Предвид всичко изложено до тук следва да се приеме, че касационната жалба е неоснователна.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН определя в размер на 150 лева за касационната инстанция.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във.вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XXIV^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 504 от 28.01.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 9^{ти} състав, постановено по НАХД № 16757/2023 г.

ОСЪЖДА Х. Ф. И., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място] 1680, [улица], вх. Д, ет. 9, офис 17/18 да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, сумата от 150 лв. деловодни разноски.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: